

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/257/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117219551
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117219551.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvia Hýbelová a členov: Mgr. Fedor Benka a Mgr. Katarína Arnouldová, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: H. S., nar. X.X.XXXX, bytom S., o zaplatenie 2.420,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava, č.k. 27Csp/177/2017-157 zo dňa 1. októbra 2018, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í a v e c m u v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 52 ods. 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, § 497, § 710, § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 písm. 4,5, § 2 písm. e), f), § 9 ods. 1, § 18 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a čl. 4 ods. 1, § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že medzi účastníkmi konania došlo zriadením osobného účtu dňa 23.4.2013 k vzniku obchodného záväzkového zmluvného vzťahu, v rámci ktorého bol žalobca oprávnený prijímať platby v prospech žalovaného ako majiteľa účtu a na druhej strane podľa jeho pokynov z tohto účtu realizovať platby. Žalobca umožnil žalovanému na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte, uzatvorenej prostredníctvom Internetbankingu, čerpanie peňažných prostriedkov z účtu nekryté zostatkom na účte s účinnosťou od 8.6.2015 v sume 1.500,- €. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy 2.420,71 € s príslušenstvom, ktorá pozostáva podľa žalobcu z rozdielu medzi kreditnými a debetnými operáciami žalovaného na účte. Súd prvej inštancie žalobcu vyzval, aby doplnil skutkové tvrdenia, aby bolo zrejmé z čoho sa skladá žalovaná istina s rozpisom aké kreditné a debetné operácie boli vykonané, t.j. špecifikoval nevrátené čerpané prostriedky žalovaným, výšku úrokov, poplatkov. Žalobca doručil súdu prvej inštancie vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žalovaná istina 2.420,71 € je rozdiel medzi všetkými kreditnými (19.841,23 €) a debetnými (22.261,94 €) obratmi vykonanými na účte žalovaného. Pripojil tabuľku o počte jednotlivých transakcií a ich celkovej výške a výpisy z účtu od 30.5.2015 do 26.7.2017, pričom bežný účet mal žalovaný zriadený od 23.4.2013 a už ku dňu 29.5.2015 bol účet prečerpaný o 599,58 €. Z vyjadrenia žalovaného nie je ani zrejmé, akého obdobia sa týka predložený prehľad vykonaných transakcií na účte žalovaného, či od založenia účtu alebo od 30.5.2015 (prvý predložený výpis), alebo od 8.6.2015 (od povoleného prečerpania). Vykonaným dokazovaním (na základe žalobcom predložených listinných dôkazov) súd prvej inštancie nepovažoval za preukázané skutkové tvrdenia, ktoré žalobca v žalobe uviedol. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť (uviesť tvrdenia z hľadiska ich kvality pravdivé, úplné, podstatné a rozhodujúce) má pre strany sporu procesnoprávnu sankciu, konkrétne v podobe prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom

konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu a riadi sa zásadou formálnej pravdy. Súd má možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie a môže strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP). Tento materiálny korektív však nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Inak povedané, súd nemôže vyzývať strany sporu na predloženie alebo označenie takých listinných dôkazov, aby jej zabezpečil výhru v spore. Je preto len jeho zodpovednosťou, akým spôsobom preukáže svoj tvrdený nárok. Nemôže sa spoliehať na to, že ho na nedostatky upozorní súd alebo žalovaný. Naopak, CSP každej zo strán sporu ukladá povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Žalobca v konaní napriek výzve súdu prvej inštancie nešpecifikoval a nekonkretizoval žalovanú pohľadávku spôsobom, ktorý by bolo možné považovať za spôsob jasný, zrozumiteľný a určitý. Nie je úlohou a povinnosťou súdu prvej inštancie z predložených bankových výpisov z účtu vyvodzovať, z čoho pozostáva žalovaná istina a ako sa žalobca k predloženému vyčísleniu žalovanej pohľadávky dopracoval. Naopak, je úlohou žalobcu presne vymedziť a určiť sumy, čerpaním ktorých došlo k prečerpaniu limitu povoleného prečerpania na bankovom účte žalovaného a tak k podstatnému porušeniu zmluvných podmienok z jeho strany, v dôsledku ktorého došlo k zrušeniu povoleného prečerpania a následne i k uzatvoreniu účtu žalovaného. Je povinnosťou žalobcu predniesť skutočnosti, od preukázania ktorých závisí uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku. Za dôkaz preukazujúci žalobcom tvrdené skutočnosti predložil výpisy z účtu žalovaného, podľa ktorých žalovaná pohľadávka predstavujú rôzne poplatky banky, úroky bližšie nešpecifikované, ale aj sumy, ktoré žalovaný sám z účtu vyberal, prípadne poukazoval na iný účet, ako aj splátky úveru žalovaného. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, súd prvej inštancie mu nepriznal náhradu trov konania, nakoľko možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalovanému v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

2. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.) a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.). Žalobca mal za to, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, mal žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 C.s.p.. Citoval § 129 ods. 1 C.s.p. Z gramatického výkladu predmetného ustanovenia pritom vyplýva, že v prípadoch neúplných podaní súd obligatórne vyzve na doplnenie/opravu takéhoto podania. Súd nemá fakultatívnu možnosť uvedené vykonať podľa vlastného uváženia, ale zákon mu výslovne prikazuje pokúsiť sa odstrániť uvedené vady konania v § 129 C.s.p. uvedeným postupom. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline, č.k. 11Co/33/2017-53 zo dňa 27.6.2017 a na uznesenie Krajského súdu v Košiciach, č.k. 5Co/262/2017 zo dňa 18.1.2018 a na uznesenie Krajského súdu v Trnave, č.k. 11Co/57/2017 zo dňa 29.6.2018 a na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, č.k. 5Co/262/2017-82 zo dňa 4.7.2018 a na uznesenie Krajského súdu v Prešove, č.k. 16Co/25/2017-114 zo dňa 20.2.2018. V prípade, že súd považoval špecifikáciu úveru za nedostatočnú, mal žalobcu vyzvať na jej doplnenie a mal žalobcovi ozrejmiť, ktoré skutočnosti podľa neho nie sú dostatočne odôvodnené a jasné. Súd vyzval dňa 13.11.2017 žalobcu, aby mu oznámil, či trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a teda či trvá na 28 % úroku po zosplatnení. Žalobca podal vyjadrenie, z ktorého je zrejмый nárok na úrok vo výške 28 %. Následne dňa 17.4.2018 vyzval žalobcu na špecifikáciu žalovanej sumy s rozpisom na kreditné a debetné operácie, výšku úrokov a poplatkov spolu s odkazmi na zmluvné dojednania. Rovnako tak chcel súd špecifikovať kedy a akým spôsobom došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu. Žalobca dňa 18.6.2018 zaslal súdu podrobnú špecifikáciu, z ktorej vyplývajú všetky predmetné otázky súdu. Žalobca v bode 1 presne špecifikoval akým spôsobom došlo k ukončeniu zmluvy, a to nasledovne. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené, teda nie vo vopred určených mesačných splátkach. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem (7) dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0 eur (VOP čl. 8.9). Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle VOP čl. 8.9

a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0 eur dňa 1.8.2016 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy vo vyššie uvedenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Po znížení limitu na 0 eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§ 2 písm. f) a § 18) a VOP čl. 3.12. Žalovaná suma 2.420,71 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditným obratmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu. K špecifikácii žalovanej sumy, priložil žalobca tabuľku, v ktorej sú zobrazené všetky kreditné a všetky debetné operácie od vzniku účtu až do dňa zatvorenia účtu. Z tabuľky možno presne vyčítať, aké konkrétne kreditné operácie boli vykonané na účte a rovnako tak aké debetné operácie boli vykonané na účte, pričom žalovaná suma je rozdielom medzi všetkými kreditnými a všetkými debetnými operáciami. Túto tabuľku urobil žaloba najmä z dôvodu prehľadnosti žalovanej sumy, nakoľko bolo na účte vykonaných veľké množstvo obrátov. Poplatky a úroky boli špecifikované v bode 2 vyjadrenia zo dňa 18.6.2018, kde bolo presne špecifikované z akých ustanovení zmluvy a VOP vyplývajú a rovnako tak bola presne špecifikovaná a vysvetlená výška úrokov, ktoré sú rozdielne pre povolené a nepovolené prečerpanie na účte. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 zo dňa 9.11.2016. Náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch sú povinnou náležitosťou úverovej zmluvy, avšak nemusia byť nevyhnutne v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. VOP/OP/sadzobník sú súčasťou úverovej zmluvy a klienta zaväzujú, aj pokiaľ ich klient nepodpísal. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 Civilného sporového poriadku rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a vyhovel žalobe v plnom rozsahu a zaviazal žalovaného uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi priznal aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací postupoval preto podľa ustanovení CSP a takto po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je podané dôvodne.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 27Csp/177/2017 bolo zaplatenie sumy 2.420,71 eur s príslušenstvom právnym titulom pohľadávok z nepovoleného prečerpania v súvislosti so zmluvou uzavretou medzi žalobcom a žalovaným dňa 23.4.2013. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý žalobu zamietol z dôvodu neurčitosti, a v závislom výroku o trovách konania.

6. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. V sporovom konaní má strana sporu popri povinnosti tvrdenia, aj dôkaznú povinnosť. Splnenie oboch povinností je predpokladom pre úspech v spore. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. V prípade, že strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť pre svoje tvrdenia dôkazy. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, no súd však má možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie, keď môže vyzvať strany na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP), výnimočne môže vykonať dôkaz, ktorý strany nenavrhl a takto zistiť skutočnosť, ktorá nebola stranami tvrdená (§ 185 ods. 2 a 3 CSP), prípadne sa môže výnimočne odkloniť od zhodných tvrdení strán (§ 186 ods. 2 CSP). Tento materiálny korektív však nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Jeho účelom je v rozumnej miere zmierniť prísne formálne následky nesplnenia povinnosti tvrdiť. Každý má totiž tvrdiť v zásade tie právne skutočnosti, ktoré spôsobujú vznik jeho nároku alebo zánik jeho povinnosti. Rozhodujúce skutkové tvrdenia uvedené v žalobe (§ 132 ods. 1 CSP) majú osobitný význam a spolu so žalobným návrhom tvoria obsah žaloby, ktorý nie je determinovaný každým jednotlivým tvrdením žalobcu, ale celkovou súdržnosťou skutkového deja, ktorý žalobca uvádza. Neexistuje pevná hranica, kedy začať dokazovanie a kedy nedostatočne vysvetlené tvrdenie považovať za nepreukázané bez dokazovania.

7. Bolo by zrejme príliš formalistické, aby žalobca v žalobe za účelom úspechu v spore uvádzal všetky konkrétne skutkové tvrdenia týkajúce sa splnenia jeho povinností, napr. v súvislosti s tým, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti predpokladané zákonom, prípadne že si splnil povinnosti zo zákona mu vyplývajúce, ak má za to, že zmluva je uzavretá v súlade so zákonom. Súd vyzýva stranu sporu, ktorá má bremeno tvrdenia, na doplnenie tvrdení najmä vtedy, keď strana sporu predložila nedostatočne vysvetlené tvrdenia. Výzva na doplnenie tvrdení musí byť formulovaná tak, aby ustanovenie § 150 ods. 2 CSP plnilo svoj účel, ktorým je poskytnutie materiálnej a nielen formálnej ochrany práv. Práve ustanovenie § 150 ods. 2 CSP umožňuje súdu korigovať situácie, keď strana sporu nespĺní dostatočne povinnosť tvrdenia, čo by inak malo príliš drakonický následok. Oprávnenie súdu vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení je v tomto smere potrebné chápať ako určitý korektív, ktorým sa odstraňuje prílišná tvrdosť prejednávanej zásady. Je totiž povinnosťou súdu skôr, ako v sporovom konaní pristúpi k vykonávaniu dôkazov, identifikovať, ktoré skutkové tvrdenia strán sú sporné a ktoré sú nesporné. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že ide o také podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenie, ktoré má podstatný vplyv na výsledok konania a súčasne má za to, že práve takéto skutkové tvrdenie by mali byť predpokladom jeho úspechu v konaní, má postupovať v zmysle § 150 ods. 2 CSP. Tento záver je ešte relevantnejší tam, kde žalovaný zostane pasívny a nerozporuje skutkový stav.

8. K odvolacej námietke žalobcu, že súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritorne rozhodol, pričom žalobcovi tým bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv, je potrebné uviesť, že v preskúmanom prípade je potrebné ako spornú skutočnosť označiť výšku pohľadávky žalobcu voči žalovanému vyplývajúcu zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 23.4.2013 (č.l. 3). Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v súvislosti s výškou zostatku nepovoleného prečerpania zaťažovali žalobcu, ktorý predložil súdu prvej inštancie potrebné písomné vysvetlenie a listinné dôkazy, avšak súd prvej inštancie z týchto tvrdení a dôkazov nevychádzal, keď bol toho názoru, že súd prvej inštancie nie je povinný vyvodzovať, ako sa žalobca dopracoval k výške žalovanej pohľadávky. Avšak v tomto prípade je potrebné dať za pravdu žalobcovi, že žalobca včas, dňa 21.6.2018 (č.l. 77), predložil súdu prvej inštancie písomné vyjadrenie obsahujúce špecifikáciu žalovanej sumy, vysvetlenie k poplatkom, úrokom, sadzobníku, výveske, VOP a vysvetlenie k omeškaniu, premlčaniu. K tomuto podaniu bolo priložené veľké množstvo listinných dôkazov. Niet dôvodu nepovažovať to za relevantné vyjadrenie vo veci, navyše keď bolo zreteľne štruktúrované. Ešte je potrebné doplniť, že žalovaný ako spotrebiteľ bol v uvedenom konaní pasívny, nerozporoval skutkový stav tvrdený žalobcom a nenavrhol žiadne dôkazy vo svoj prospech. Súd prvej inštancie mal vychádzať zo žaloby a skutkového stavu tvrdeného žalobcom. Keď súd prvej inštancie z predložených listín napriek tomu nemal jasno v otázke, z čoho pozostáva žalovaná suma a ako k nej žalobca dospel, bolo potrebné umožniť žalobcovi nejasnosti vysvetliť a pohľadávku žalobcu adekvátne obhájiť, najmä zaslaním písomnej výzvy žalobcovi. Súd prvej inštancie sa riadne neoboznámil s predloženými dôkazmi a tieto aj nesprávne vyhodnotil.

9. Vzhľadom ku všetkým uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom opätovne posúdi predložené listinné dôkazy, prípadne písomne vyzve žalobcu na doplnenie žaloby, a vyhodnotí dokazovanie tak, aby právne závery, ku ktorým dospeje, mali oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom opätovne rozhodne a rozhodnutie aj náležite odôvodní (§220 CSP). Zároveň rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

10. Uvedené uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).